

ΠΕΘΑΙΝΕΙ Η ΑΓΟΡΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ... ΑΓΡΟΝ ΑΓΟΡΑΖΟΥΝ

Δεν είδαν, δεν άκουσαν, δεν κατάλαβαν τίποτα οι Κυβερνώντες

Σιγά, η Πατρίδα κοιμάται!

Μπορεί «ο θάνατος του εμπόρου» ως μυθιστόρημα, να χάρισε στον Άρθουρ Μίλλερ το μεγαλύτερο λογοτεχνικό βραβείο της Αμερικής, το βραβείο Πούλitzer, αλλά ως μια αδιάφευκτη ελληνική πραγματικότητα έχει όλα τα στοιχεία της σύγχρονης τραγωδίας που «σκηνοθέτησαν», τα κόμματα εξουσίας, τα τελευταία χρόνια.

Του βουλευτού Άγγελου Κολοκοτρώνη

Και δεν πρόκειται απλώς για έναν εμπόρο που χάνεται. Ουσιαστικά χάνεται η κυρίως συστατική ύλη της ελληνικής Οικονομίας, αφού «πεθαίνει» η αγορά, είναι αδύνατο να υπάρξει ανάπτυξη και η ύφεση απλώς αποτελεί την ταφόπλακα μιας χώρας που δοκιμάζεται σκληρά. Στο τέλος του δρόμου, υπάρχει η αποδόμιση της εθνικής μας κυριαρχίας, ένα θέμα που τέθηκε ήδη σε μια σύζηση που κανένας μέχρι πρόσηρα δεν μπορούσε να προβλέψει, υπό τον καιθεστώ μάλιστα μιας επίπλαστης ευδαιμονίας, που έπαιζε το ρόλο του «Εφιάλτη».

Μόνο που οι πραγματικός εφιάλτης, βρισκείται τώρα ολοζώντανος μπροστά μας και ουσιαστικά η Κυβέρνηση της χώρας σηκώνει τα χέρια ψηλά. Μάλιστα σε μια αφελέστατη, αν όχι επικίνδυνη και εγκληματική νοοτροπία που καταγράφεται σε ανακοίνωση του αρμόδιου υπουργείου, υπογραμμίζεται ότι θα πρέπει οι έμποροι να περιμένουν μέχρι τον...

Μάιο, οπότε αναμένεται να αποδώσουν τα... «μέτρα» που έλαβαν οι κυβερνώντες.

Δηλαδή «ζήσε Μάη μου να φας τριφύλλι και τον Αύγουστο σταφύλι». Στην πραγματικότητα μάς έχουν πάρει γενικώς τα... «μέτρα», προαναγγέλλοντας μάλιστα και το θλιβερό γεγονός

Και τον Αύγουστο...

Δηλαδή «ζήσε Μάη μου να φας τριφύλλι και τον Αύγουστο σταφύλι». Στην πραγματικότητα μάς έχουν πάρει γενικώς τα... «μέτρα», προαναγγέλλοντας μάλιστα και το θλιβερό γεγονός.

Λες και δεν έχει κανένας τους αντιληφθεί από την Κυβέρνηση, ότι καταρρέει ένα ολόκληρο σύστημα. Δεν τους «είπαν» τίποτα οι εικόνες με τα λουκέτα που πέφτουν σαν το χαλάζι στην αγορά. Λες και δεν είδαν, δεν κατάλαβαν, δεν άκουσαν τίποτα από τις κραυγές απόγνωσης των επαγγελματιών, των εμπόρων, της αγοράς που στενάζει.

Ζουν σε άλλο πλανήτη οι κολεγιάδες σύμβουλοι του Πρωθυπουργού, αυτοί δηλαδή δεν δούλεψαν ποτέ, δεν «περπάτησαν» ποτέ στην αγορά, μιλούν πάντα επί θεωρητικού επιπέδου, έχοντας μπροστά τους οικονομικές θεωρίες, αριθμούς και στατιστικές. Αγωνίζονται τον ίδιο τον άνθρωπο. Σε λίγο καιρό, αν δεν αλλάξουν νοοτροπία, θα ψάχνουν Λαό ώστε να τον φορολογήσουν.

Εκτός κι αν δεν άκουσαν τίποτα για τα κί-

ματα μετανάστευσης των Ελλήνων, κυρίως νέων ανθρώπων- που παίρνουν των ομιαιών τους και αναζητούν την τύχη τους σε άλλες χώρες. Στην Ινδία, στη Σκωτία, ακόμη και στην Τουρκία! Μεταναστεύουν ομαδικά, αφού η Πατρίδα τους το λέει ξεκάθαρα, ότι δεν έχουν να περιμένουν τίποτα από αυτή.

Όπως, τίποτα δεν μπορούν ειδικότερα να περιμένουν πλέον, οι 13 εμπορικές ομοσπονδίες της χώρας, οι 272 εμπορικοί σύλλογοι μικρών και μεγάλων πόλεων, αλλά κυρίως οι 305.000 αυτοαπασχολούμενοι σε κάθε γωνιά της Ελλάδας, καθώς και οι 500.000 απασχολούμενοι στο εμπόριο, που βρίσκονται σε προσημασμένες κινήσεις.

Έσχατο σήμα

Είναι το έσχατο σήμα κινδύνου που εκπέμπουν, πριν προσκρούσουν στον «Τιτανικό» μας ασυλλόγιστης πολιτικής ηγεσίας, που «σκοτώνει» τη χώρα, αδιάσπαστα, συστηματικά, αμετανόητα.

Μάλιστα, τα όσα υφίσταται σήμερα ο Έλληνας πολίτης, δεν τα υφίσταται εξ ιδίου πταίσματος, όπως αποδεικνύεται από πρόσφατη έρευνα που δημοσιεύθηκε στην Wall Street Journal.

Σύμφωνα με την έρευνα αυτή, οι Έλληνες είναι ο σκληρότερα εργαζόμενος λαός στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι ώρες εργασίας του μέσου Έλληνα εργαζόμενου προσδιορίζονται σε 42 ώρες την εβδομάδα, έναντι 39 των Ισπανών, λιγότερες από 36 των Γερμανών και μόλις 31 των Ολλανδών.

«Ίσως η πρώτη σας αντίδραση είναι να θεωρήσετε ότι και τα στατιστικά περί του εργατικού λαού να έχουν «μεγαλειότητα» από Έλληνες», αναφέρει με αρκετή δόση χιούμορ ο αρθρογράφος. Η Eurostat, λέει, εξηγεί

Σύμφωνα με την έρευνα αυτή, οι Έλληνες είναι ο σκληρότερα εργαζόμενος λαός στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι ώρες εργασίας του μέσου Έλληνα εργαζόμενου προσδιορίζονται σε 42 ώρες την εβδομάδα, έναντι 39 των Ισπανών, λιγότερες από 36 των Γερμανών και μόλις 31 των Ολλανδών

αναλυτικά για ποιους λόγους τα στοιχεία βγάζουν ψεύτη το μύθο του τζιτζικα νότιου και του μέριμγκα βόρειου.

Στην Ολλανδία και Γερμανία

Κατ' αρχήν, η part time εργασία είναι πολύ πιο διαδεδομένη στις Βόρειες χώρες, ειδικά στην Ολλανδία και τη Γερμανία. Δεύτερον, υψηλό ποσοστό Ελλήνων είναι αργότες, μια δουλειά που απαιτεί συνήθως περισσότερες ώρες εργασίας.

Έτσι, σύμφωνα με την Wall Street Journal, τα στοιχεία αυτά δείχνουν ότι το πρόβλημα των προβληματικών χωρών της ευρωζώνης δεν είναι ότι δεν δουλεύουν αρκετά, αλλά η χαμηλή παραγωγικότητά τους.

Για παράδειγμα, το 2009 οι Έλληνες εργαζόμενοι παρήγαγαν 18,5 ευρώ για κάθε ώρα εργασίας, ενώ για την Ισπανία και την Πορτογαλία, οι αριθμοί είναι στα 24,4 και τα 13,8 ευρώ αντίστοιχα. Οι Ολλανδοί παρήγαγαν 39,5 ευρώ και οι Γερμανοί 38,7.

Το ζήτημα είναι ότι ο μεν... μέριμγκα συνεχίζει να είναι κουφός, ο δε «τζιτζικας», έχει πάρει να παράγει τον συνήθη ήχο του και κραυγάζει. Ακούει κανείς;